

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3400

гр. София, 02.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 02.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **852** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.1145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.46, ал.5 от Закона за общинската собственост (ЗОС).
Образувано е по жалба от К. И. И., чрез пълномощника ѝ -адв. М. К.- САК срещу Заповед №РНД25-РД56-1/06.01.25 година, издадена от кмета на Столична община-район „Н.“, с която на основание чл.46, ал.1, т.7 от ЗОС, и чл.33, ал.1, т.6 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО) са прекратени наемните правоотношения между Столична община-район "Н.“ и М. Е. И., ЕГН [ЕГН] и К. И. И. ЕГН [ЕГН], възникнали на основание настанителна Заповед №30/08.08.2013 г., издадена от кмета на Столична община-район „Н.“ и договор за наем от 08.08.2013 г. относно жилище частна общинска собственост, изходящо се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] с АЧОС 1668/05.11.2003г. на СО - район Н."

В жалбата е обективизирано и акцесорно искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

Жалбата е редовна- поправена на 31.01.25 година в изпълнение на указанията на съда, дадени с определението за оставяне на жалбата без движение .

Налице са положителните условия, съответно липсват пречките,свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на оспорване по

чл.159 от АПК. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде съдебно оспорен за законосъобразност и от лице с правен интерес от оспорването (чл.147, ал.1 от АПК), в качеството на неблагоприятно засегнат адресат. При липса на данни за съобщаване на оспорената заповед на жалбоподателя и на оспорване от страна на ответника, съдът приема, че жалбата е подадена при спазване на преклузивния 14-дневен срок чл.149, ал.1 от АПК.

С оглед наличието на редовна и допустима жалба, дължимо е произнасяне по искането по чл.166 от АПК, инкорпорирано в жалбата, конституиране на заинтересованите страни и насрочване на делото в открито съдебно заседание.

Искането е допустимо, по следите съображения .

В отклонение на общия принцип за суспензивния ефект на жалбата (чл.166, ал.1 от АПК), приложимата разпоредба на чл.46, ал.5 от специалния ЗОС предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед, освен ако съдът разпореди друго.

Налице е предпоставката по чл.166, ал.1 АПК за допустимост на искането-образувано и висящо дело по жалба срещу заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено, по следните съображения:

1. В съответствие с чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно- при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то въз основа на нови обстоятелства-такива, настъпили след издаването на оспорения акт- би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.
2. В тежест на искателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл.166, ал.2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно-значителна или трудно поправима вреда, чието настъпване е обусловено с нови обстоятелства- такива, които са настъпили след 06.01.25 г., в случая.
3. В конкретния случай, искането не е обосновано с твърдения за факти, които да обуславят значителна или трудно поправима вреда за искателя, и още по-малко с

нови- настъпили след издаването на заповедта факти. Изложените съображения, с които е аргументирано искането касаят изцяло законосъобразността на самата заповед за прекратяване на наемните правоотношения и са неотнормими към предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК.

Отделно и независимо от изложеното по-горе съдът сочи, че жалбоподателят е в трудоспособна възраст, като не твърди и няма данни да е с трайно намалена работоспособност, влошено здравословно или финансово състояние. Съобразявайки, че се касае за жилище, съдът сочи най-сетне и това, че заповедта по чл.46 ЗОС не може да накърни пряко и непосредствено правото на личен и семеен живот на искателя, тъй като не разпорежда изземването на общинското жилище. За последното е необходимо издаването на нов отделен индивидуален административен акт по чл.65, ал.2, вр. ал.1 ЗОС, срещу предварителното изпълнение на който (чл.65, ал.4 ЗОС) искателят може да релювира доводи за защита правото си на личен и семеен живот.

С оглед наличието на редовна и допустима жалба, АССГ, II о., 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл.166, ал.2 от АПК, във вр. с чл.46, ал.5 ЗОС, искането НА К. И. И., чрез пълномощника й -адв. М. К. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед №РНД25-РД56-1/06.01.25 година, издадена от кмета на Столична община-район „Н.“.

КОНСТИТУИРА КАТО ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА (ЗС) ПО ДЕЛОТО:

М. Е. И., адрес за призоваване: [населено място],[жк], [жилищен адрес].

ПРЕПИС ОТ ЖАЛБАТА да се изпрати на ЗС за писмен отговор-становище по жалбата в 14-дневен срок, към който да приложи писмените доказателства, с които разполага и да посочи останалите доказателства, които желае да бъдат събрани.

НАСРОЧВА в открито съдебно заседание на 10.03.2025 година от 10.00 часа, за което да се призоват страните:

- жалбоподател: К. И. И., чрез пълномощника й -адв. М. К.;

- ответник: кмета на Столична община-район „Н.“
- ЗС: М. Е. И.

УКАЗВА на ответника, че на основание чл.170, ал.1 от АПК носи доказателствена тежест за установяване на фактическите основания за издаване на оспорената заповед и спазването на законите изисквания за това.

УКАЗВА на жалбоподателя, че на основание чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК носи доказателствена тежест за установяването на фактите, на които основава своите искания или възражения с жалбата до съда.

ДОПУСКА събирането на писмените доказателства, съдържащи се в изпратената административна преписка, като ДАВА възможност на жалбоподателя и ЗС в 14-дневен срок да изразят становището си по тях.

Определението в частта му по чл.166, ал.2 от АПК може да бъде оспорено в 7-дневен срок пред Върховния административен съд. В останалата му част, определението не подлежи на оспорване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: